

Justitiedepartementet

103 33 STOCKHOLM

Yttrande över Ds 2017:24 Skjutvapen och explosiva varor- Skärpta straff för de grova brotten

Åklagarmyndigheten tillstyrker i huvudsak de föreslagna ändringarna i vapenlagen (1996:67) och lagen om brandfarliga och explosiva varor (2010:1011), men anser att straffmaximum för de synnerligen grova brotten bör utsträckas till fängelse i tio år.

Såvitt gäller frågan om straffskalan för de synnerligen grova brotten får följande anföras.

Vapenbrotten och brotten mot lagen om brandfarliga och explosiva varor är abstrakta farebrott, vilket innebär att det inte förutsätts att skada har inträffat, eller att det har förelegat en konkret fara för skada, för att de skall anses fullbordade. Ett av huvudsyftena med reglerna är istället att förebygga att människor kommer till skada. Med hänsyn till de mycket allvarliga konsekvenser som användningen av skjutvapen och explosiva varor kan få är det motiverat med en sträng straffskala för dessa brott.

Med nu föreslagna bibehållna straffmaximum kan ifrågasättas om det för alla situationer finns ett tillräckligt utrymme för en straffmätning i proportion till brottens allvar och på en nivå som överensstämmer med straffen med andra brott som också syftar till att förebygga allvarlig skada. Det bör här även särskilt framhållas, att med ett föreslaget straffmaximum på fem år för de grova brotten och ett bibehållet straffmaximum på sex år för de synnerligen grova brotten, krymper det nödvändiga utrymmet för en differentierad bedömning utifrån den befintliga gradindelningen. Detta blir särskilt tydligt då kvalifikationsgrunderna för de grova och synnerligen grova brotten föreslås förbli oförändrade.

Straffmaximum för ett brott är normalt avsett att användas endast i ytterst sällsynta fall. Det kan inte uteslutas att det kan uppkomma sådana sällsynta fall där nuvarande straffmaximum, sex års fängelse, skulle framstå som otillräckligt för att motsvara gärningens straffvärde. Ett exempel skulle kunna vara att någon förser ett kriminellt gäng eller en extremistisk organisation med hundratals skjutvapen av militär karaktär, utan att det går att bevisa ett specifikt uppsåt till att eller hur vapnen skall komma till användning. Vid sådant förhållande torde någon annan brottsrubricering än synnerligen grovt vapenbrott inte kunna komma ifråga, samtidigt som straffvärdet, med hänsyn till den abstrakta faran som gärningen innebär, måste anses vara väsentligt högre än sex års fängelse. En jämförelse kan göras med straffskalan för synnerligen grovt narkotikabrott som sträcker sig upp till fängelse i tio år.

Mot bakgrund av vad som nu anförts är det Åklagarmyndighetens uppfattning att straffmaximum för de synnerligen grova brotten bör höjas till tio år.

Detta yttrande har beslutats av riksåklagaren Anders Perklev efter föredragning av kammaråklagaren Sofia Eilertsson Olsson. I den slutliga handläggningen av ärendet har också vice överåklagaren Bengt Åsbäck deltagit.

Anders Perklev

Sofia Eilertsson Olsson

Kopia till

Biblioteket, rättsavdelningen
Emma Nyman, verksledningen